

Nr. 2 juni 2018

De Derajeur

**clubblad van
Toerclub Wageningen**

**WEL ZO
PRETTIG,
ALLES
INCLUSIEF.**

**VRAAG TER
INSPIRATIE ONS
GRATIS BOEK
VOORAF AAN OP:**

VANDERZANDT.UWKEUKENSPECIAALZAAK.NL

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook- en woonplezier. Wij denken graag na over élk aspect en élk detail van uw nieuwe keuken. Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.

 van der zandt
Keuken - Interieurs bv

WAGENINGEN • Plantsoen 5
Wageningen • tel. 0317 - 423 674
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL

Wij zijn aangesloten bij

De Derajeur

Clubblad van TCW

40e jaargang nr. 2 juni 2018

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Andre v/d Top Paul Nijenhuis

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Edwin Jansen sr.

E-mail:

Bestuur

Voorzitter
Arnold Winkel

Jeroen Roelofs (coördinator)

Secretaris/contactpersoon beheer
Liesbeth van Agt

Lid
Johan Wolsink
Rene Steegh
Willem de Visser

secretariaat@tcw79.nl

Vierdaagsecommissie

Penningmeester/Verhuur clubhuis
Cisca Noy

Contactpersoon
Ronald Brussen

penningmeester@tcw79.nl

Lid/contactpersoon MTB
Moniek Verbeek

Lid
Ben Huiskamp
Menno Bartlema

Toercommissie

Contactpersonen
Toon Loonen

Contactpersoon/coördinator
Rien Spee

Inkoop
Cees van Nieuwenhuijsen

Activiteitencommissie

Contactpersoon
Menno Bartlema

Lid
Berrie Ruijling
Wim Overdijkink
Cees van Nieuwenhuijsen

Kledingcommissie

Contactpersonen
Gerard Wesselkamp

Bert Wijnen

Ereleden en leden van verdienste

erelid: Jan Hontelez
lid van verdienste: Teus Hovestad,
Piet Woldendorp

Inhoud

Van de redactie	5
Van de voorzitter	7
Groepen TCW	8
Leden mutaties	8
4 daagse Ootmarsum	9
Hip Hop	11
Mergelheuvelland MTB	11
Ik reed een WK wielrennen	13
Limburgs mooiste	14
Ootmarsum 2018, vier dagen fietsen in Twente	16
Fietsen op Corsica	20
De Brakke met twee bier	23
vervolg: Fietsen op Corsica	24
Kamp Westerbork	26
Voorpret op weg naar de jubileumtocht	26
Fietsen met sterren	29

Van de redactie

Aan mij dit keer om het voorwoord te schrijven. Dat is een tijdje geleden en ik krijg al bijna spijt dat ik het spontaan heb aangeboden aan de redactie. Want ik stel er eer in om behalve de inhoud van het blad ook andere al dan niet wielgerelateerde zaken te bespreken. Een beetje zoals de voorzitter, ja. Die mag in navolging van de vorige voorzitters altijd graag zijn eigen prestaties op het wielersfront aanstippen in De Man met de Hamer. Als Vrouw zonder Hamer achter de Schermen is mijn opmerkelijkste prestatie van de afgelopen tijd is dat ik tegen Jeannie Longo heb gefietst. En uiteraard het onderspit heb gedolven. Meer hierover is te lezen in het verslag van onze buitenlandreporter, die ook altijd met graagte zijn prestaties in het zonnetje zet. En terecht. Wie ook een opmerkelijke prestatie heeft geleverd, is Hans Arkenbout. Hij heeft, zij het in een grijs verleden, meegedaan aan het WK wielrennen en heeft daar een mooi stuk over geschreven.

Prestaties, daar hoort het eigenlijk niet om te gaan bij een toerclub. Het gaat om het fietsplezier. Voor sommigen gaat dat gepaard met zo hard mogelijk fietsen en records op Strava, voor anderen doet het er niet toe hoe ver en hoe hard het gaat als het maar gezellig is. Ook de Stravajongens en -meisjes zijn er overigens niet vies van om na de geleverde prestatie gezellig samen een flesje chocomel

(voor de meeste gevolgd door iets sterkers) te drinken. Ook ik ben een gezelligheidsfietser en daarom moet ik met enige regelmaat met name de op kop rijdende dames in de niet bestaande BC vermanend toespreken. "We zijn een toerclub, geen racevereniging". Of het bekende "Kalm aan en rap een beetje!" Ook een veelgehoorde kreet in de BC is "Arnold, je versnelt!" Gelukkig luisteren ze wel naar me. Eventjes, tenminste. Gezellig, dat was zeker van toepassing op de vierdaagse die 52 TCW'ers meegemaakt hebben tijdens het Hemelvaartweekend. Van D2- tot A-groep en alles ertussen gingen mensen mee. Hoe goed dat uitpakte is te zien in de verslagen van de commissie en van Cisca. Volgend jaar is er geen vierdaagse, maar gaan we met 62 clubleden de jubileumtocht rijden. Dat de organisatie daarvan geen sinecure is, mag duidelijk zijn. Gelukkig is de commissie van alle markten thuis, zodat de website af is en de personele bezetting van de uiterst belangrijke lunchbus en volgwagen, de hotels en de routes inmiddels rond zijn. Dat laatste is op papier goed te doen, maar de praktijk is weerbarstiger dan de landkaart. Zo leverde het voorfietsen (waarvan een verslag in deze Derajeur) de nodige verrassingen op. Wat de doen als je het bord ROUTE IMPRATICABLE op je weg vindt? Een echte TCW'er trekt zich daar niets van aan en gaat op

onderzoek uit. Om te moeten constateren dat deze voormalige weg (nog als witte weg ingetekend op de Michelinkaart) dit predicaat ten volle verdient. Over een volle kilometer was het wegdek verdwenen dan wel vergaan tot schotsen asfalt gelardeerd met diepe kuilen. Daar moeten wel ongelukken van komen en dus heeft de commissie in haar wijsheid gekozen voor een andere routeoptie. Ook de rest van het parcours zal worden voorgefietst... we houden jullie op de hoogte!

Op het moment dat ik dit schrijf is het al wekenlang hoogzomer. Wat boffen we met dit voorjaar! Al is mijn ervaring dat bij een regenachtige julimaand iedereen allang vergeten hoe mooi het was. Juli, dat wordt de maand van de Tour de France! Tom Dumoulin doet mee dus de verwachtingen van ons chauvinistische oranjevolkje zullen wel weer hoogspannen zijn. Zullen wij als TCW Tom dan maar gewoon een gezellige Tour toewensen?

Een oproep om te schrijven voor de Derajeur leverde een stortvloed aan kopij op. Waaronder diverse reisverslagen die ik in dit stuk nog niet genoemd heb en zelfs een stukje uit de pen van de trotse echtgenote (waar vind je zo'n vrouw nog -of mag je dat niet meer zeggen?) van een van onze leden. Kijk zelf maar in deze Derajeur en blijf vooral schrijven!

Liesbeth

WOUDENBERG

• *Dranken* •

Junusstraat 57 - 6701 AX - Wageningen - 0317 412301

info@woudenbergdranken.nl www.woudenbergdranken.nl

**"Bij van de Wetering tweewielers al
90 jaar de beste service!"**

90

van de Wetering
tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

De man met de hamer

Goh, dat was een tijd geleden. Ik heb het even op moeten zoeken, het vorige voorwoord dat ik afscheidde was in februari. Het was nog volop winter. We hadden het over de nieuwjaarsreceptie en mountainbiken als winters tijdverdrijf voor wegfietzers. Die toevoeging moet ik natuurlijk wel maken, want we hebben ook een hele groep leden die het hele jaar door op de mountainbike rijden. Nu is het juni en hebben we al heel wat het dagen gehad.

Als ik echter de activiteiten van de afgelopen maanden terug voor mijn geest tover, dan schiet me direct de openingstocht te binnen. In ijzige kou ('s ochtends bij vertrek vvoor het liefst 5 graden) gingen we langs Administratiekantoor Huibers, Mastbergen en Woudenberg. Want we hebben weer nieuwe clubkleding en die overhandigen we dan traditiegetrouw bij de sponsors. Van der Zandt had helaas andere afspraken, maar ook daar is een shirtje bezorgd. Alleen De Plataan wacht nog op een tricoot. Dat doen we deze zomer een keer, met een drankje op hun terras. Vanaf deze plaats trouwens nog een gemeend woord van dank voor onze trouwe sponsors.

Ik moet zeggen dat ik de nieuwe kleding mooi vind. Dat groen aan de voorkant doet het goed. Ook de kledingcommissie hierbij nogmaals hartelijk dank voor jullie inspanningen. Moet toch een tevreden gevoel geven om tientallen mensen te zien fietsen in kleding die je hebt bedacht. En nog even terug naar de openingstocht. De week erna heb ik vijf dagen in bed gelegen. Of het van de tocht kwam of dat de griep er al in zat, geen idee. Gelukkig is dat nu voltooid verleden tijd.

Wat hebben we de afgelopen maanden nog meer gedaan? We hebben onder meer de Veluviatocht gehad. Die was redelijk bezocht. Dat kunnen we helaas niet zeggen van de Bevrijdingstocht. Binnenkort staat de Jan Janssen Classic (en de Hel van Ede-

Wageningen) weer op het programma. Hopelijk mogen we daar weer veel volk verwelkomen. De organisatie van al dit soort tochten gaat natuurlijk niet vanzelf. Daar is een flink aantal leden lange tijd goed druk mee. Voor de Jan Janssen Classic kunnen we nog wat helpende handjes gebruiken. Dat geldt ook voor de Toercommissie, die de toertochten organiseert. Vind je het leuk om daar zitting in te nemen, meld je bij het bestuur of de Toercommissie.

De wintermaanden is er ook nog gekaart. Het was niet heel druk, maar wel heel gezellig. Gaan we dus volgend jaar lekker mee door. Ik hoop wel dat ik zelf weer eens een hele avond kan dan. Wat ik ook wel eens zou willen, is meegaan met de Vierdaagse. Maar dat zal wel na mijn pensioen worden. Ik moet namelijk altijd werken op de vrijdag na Hemelvaartsdag. Ik heb me wel laten vertellen dat ook deze Vierdaagse weer zeer geslaagd was. Dus ook een bedankje aan de Vierdaagsecommissie. Het fietsen op de zaterdagen en dinsdagavonden loopt ook lekker. Goed te zien dat het ook dit jaar op dinsdagavond nu aardig druk is. Soms tel ik twee A-groepen, twee B-groepen en een C-groep. Ga zo door!

Ik constateer ook dat het met de conditie en vorm van onze fietsers wel goed zit. Bij velen zie je dat gewoon aan hun fietsen. Bij anderen is het af te lezen op Strava. Ik vind het altijd leuk om daar wat in te neuzen. We hebben als TCW'79 zo hier en daar best wat Kings en Queens of the Mountains. Voor de niet gebruikers, dat zijn de snelste mannen of vrouwen op een bepaald traject. Zelf ben ik de trotse bezitter van zo'n KOM op een mountainbikeparkoers in Friesland. De mooiste KOM's en QOM's vind ik die van de veerponten. Ja, Strava meet alles. Neem bijvoorbeeld het Opheusdense Veer. Daar is mijn snelste tijd meer dan vier minuten.

Nou, daar kom je er niet mee. Ik sta behoorlijk in de achterhoede. Maar Evert Rense is er op de een of andere manier in geslaagd om in 40 seconden aan de overkant te komen. Snelser was nooit iemand. Ben wel benieuwd hoe hij dat heeft gedaan. En daar wou ik het maar bij houden. Ik wens jullie veel mooi weer en een prettige vakantie als het zover is. Voor nu veel leesplezier.

Arnold

Groepen TCW

Zomer & winter

De A-, B-, C- en D-groep vertrekken van 1 maart tot 1 november om 9.00 uur vanaf het clubhuis. In de winter, 1 november tot 1 maart, is het vertrek om 10.00 uur. De meeste mensen gaan dan mountainbiken, maar er blijven ook groepen actief op de weg.

Meer info over alle groepen, zoals over de bestemming van de zaterdagrit en deelname aan toertochten in de buurt, kun je na inloggen vinden op het TCW forum. Alle leden wordt verzocht de gedragscode MTB en racefiets te respecteren. Draag een helm, zorg dat je fiets in orde is.

Zaterdagfietsen (zomer)

Groep A

Wegkapitein: Roel van den Meiracker,
tel. 0317-412074

Afstand: 120-160 km. Tempo: gem. 30-35 km/u

Groep B

Wegkapitein: Ronald Brussen, tel. 0317-318692

Afstand: 110-140 km. Tempo: gem. 28-30 km/u

Groep C

Wegkapitein: René Steegh

Afstand: 110-140 km. Fietssnelheid: 26-28 km/u.

Groep D1

Wegkapitein: Michèle Gimbrère, tel. 0317-421994

Afstand: 100 - 120 km. Tempo: gem. 24-26 km/u

Groep D2

Wegkapitein: Hans Groeneveld, tel. 0317-420721

Afstand: <100 km

Tempo: gem. 22-24 km/u

MTB-afdeling

Vertrek mtb-groepen zomer én winter: 9.00 uur clubhuis (tenzij andere afspraken zijn gemaakt via forum of whatsapp). Bij vertrek splitsen de mountainbikers zich op in 2 (of 3) groepen.

Sportieve groep: 20-25 km/u

Recreatieve groep: tot 20 km/u

Toertochten/mtb-routes: ja

Afstand: varieert sterk, van 30 km tot 70+ km (sportieve groep in de zomer)

Meefietsen of vraag? Mail mtb@tcw79.nl

(contactpersonen: Anne van Schaijk / Margit Warmink).

Dinsdagfietsen (zomer)

Van april tot oktober wordt er ook op dinsdag gefietst. Vertrek om 19.00 uur (in april en september 18.30 uur) vanaf het clubhuis. Er zijn een normale, een snelle (30 km/uur) en een hele snelle groep (>35 km/uur) en er wordt ook gemountainbiked.

Ledenadministratie, mutaties vanaf 1 februari 2018

Nu de Derajeur wat minder verschijnt, wordt de lijst mutaties wat langer: 9 nieuwe leden, 6 opzeggingen en 6 verhuizingen.

Nieuwe leden

Henk van Aggelen

Jeroen Ebskamp

Paula Harkes

Gerben Hermes

Roel ter Horst

Martin van der Hul

Roland Immerzeel

Rein Ooms

Ben Schaap

Opgezegd per einde van het seizoen (31-8):

Hans van Haaren

Johan van der Hoogen

Nico Koot

Arie Onderstal

Fred Verschoor

Harry van Voorthuysen

Verhuisd

Wijnand Folmer

Norbert Jeronimus

Michaël van Lent

Gerwin Schellingerhout

Harold Schulte

Harro Timmerman

Michèle Gimbrère

Ledenadministratie

Doe altijd aangifte bij fietsdiefstal!

Als je fiets gestolen is, doe dan altijd aangifte en zorg dat je de originele factuur en het framenummer nog hebt! Lees ter illustratie het bizarre bericht **Gestolen fiets teruggeven aan dief/heler/doorverkoper** op de Radar website. De link is <https://radar.avrotros.nl/forum/view-topic.php?f=78&t=183691>

Veel fietsplezier, *Toon Loonen*

Van de redactie: We plaatsen niet het hele verhaal omdat je het zelf kunt lezen op de website van radar. Het komt erop neer dat er vreemde mazen en kronkels in de wet zitten waardoor je teruggevonden gestolen fiets toch niet van jou meer blijkt te zijn!

Oogstrelend

Even de spanning van de benen

4 daagse Ootmarsum

4 daagse met veel zon, veel natuur en veel gezellige mensen

Het was alweer een tijd geleden dat ik 4 dagen achter elkaar lange afstanden gefietst had. Met mijn nieuwe fiets met ondersteuning ben ik gaan fietsen met de groep van Hans, Wilma, Annelien, Bert, Henriette, Annemiek, Inge, Toon, Christina.

De eerste dag vergezeld van Ton Post en Ronald Brussen en de 4e dag Ben Huiskamp en Nico Patist.

Het hotel 'de Landmarke' in Ootmarsum is een echte aanrader, van alle gemakken voorzien, goed eten en vriendelijke bediening.

De eerste dag reden we een rondje van 105 km door Twente, goed fietsweer en iedereen was vrolijk gestemd. De tweede dag 125km naar de Holterberg 5 km voor het einde stopte de ondersteuning ermee en was de pap op voor mij. Zeker drie jaar geleden een dergelijke afstand gefietst maar met hulp van Christina, Wilma en Hans (onder aanmoediging van de groep) veilig in het hotel gekomen. De derde dag 120 km naar Duitsland over de kasseien in Bad Bentheim en via Losser weer terug. Een

fantastische dag en de ondersteuning hield het vol. De 4e en laatste dag door Dinkelland met een pauze in Boekelo waar de stoomtrein doorheen kwam.

Het zwembad werd goed bezocht na het fietsen, zo lekker om de spieren even te ontspannen en daardoor toch minder vermoeid de volgende dag weer kunnen fietsen. De Weizen van de tap gleed ook erg gemakkelijk naar binnen. Het eten werd snel en vakkundig opgediend zodat iedereen bijna gelijk kon eten. Het ontbijtbuffet gaf ruim voldoende om de ochtend fietsend door te komen. In de pauzes veel plaatselijk lekkers uitgeprobeerd zoals in Duitsland de Flammenkuchen.

We hebben veel gelachen en ook wel eens gemopperd maar over het algemeen hebben we als groep heel veel plezier aan de 4daagse beleefd, natuurlijk speelde het mooie weer daar ook een rol bij.

Bedankt organisatie voor deze heerlijke plek en de geweldig mooie routes.

Ciska Noy

Stoomlocomotief

lekker genieten onderweg

SPORT & GEZONDHEID de plataan

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!

ONDERHOUD
alle merken
vanaf € 99,-

APK
vanaf € 19,95
all inclusief

www.versteegbuurman.com

Barneveld | Ermelo | Voorthuizen | Wageningen | Woudenberg

CITROËN

PEUGEOT

TOYOTA

SUZUKI

mitsubishi
MOTORS

DS AUTOMOBILES

Hip Hop

Je kunt voor de Derajeur heroïsche verhalen schrijven over beestachtig zware cyclos, alcohol gedrenkte meerdaagse tochten, gewauwel over bij iedereen al bekende fiets-technische zaken, maar nog nimmer heb ik een stukje over Hip Hop gezien.

Bij Hip Hop denk je misschien aan Ali B of Typhoon, maar niets van dat alles. Deze Hip Hop gaat over een reguleer dinsdagmiddag-ritje met drie ouwe knarren (sorry Henk, sorry Jan). Eigenlijk valt er over dat ritje nagenoeg niets te schrijven behalve dat het van Bennekom naar Kootwijk ging voor de gebruikelijke koffie met appelgebak in een tempo dat bij de ouwe knarren past. Waarom dan toch geschreven? Welnu, bijna op de eindstreep, kwam schrijver van dit stukje ten val en...hop...brak zijn hip (heup).

De val gebeurde net toen we de oude Veenendaalse weg wilden over steken en de snelheid was nagenoeg stapvoets. Je kunt beter in volle vaart tegen het asfalt kwakken want dan heb je, weliswaar pijnlijke, schaafwonden maar breekt je niets. Breken is op zich ook nog niet zo erg als het maar potten zijn of ijs. Je hup of eigenlijk je dijbeen breken is andere koek.

Affijn daar lag ik, luid kermend, terwijl Jan aan mijn been stond te sjorren om hem uit het frame van mijn fiets te krijgen. Jan kon ook niet weten dat dat been gebroken was. De opgeroepen ambulance liet niet lang op zich wachten. Heel positief was, ondank al de negatieve berichtgeving over omstanders en voorbijgangers, dat er onmiddellijk auto's stopten, het verkeer begonnen te regelen en, met een folie-deken op de proppen kwamen. Binnen de kortst mogelijke keer lag ik in het Gelders Vallei Ziekenhuis afdeling orthopedie. Orthopedie is eigenlijk een medische schuilnaam voor constructiewerk en steigerbouw. Aan de hand van röntgenfoto's bleek dat ze de hele zaak met stalen pinnen en schroeven weer in model hadden weten te brengen. Maar dan....

Dus verder niks. Je wordt naar huis gestuurd zodra je met krukken een rondje rond je bed kunt strompelen en ook wordt uitgelegd hoe je met krukken een trap kunt bedwingen. Nu heb ik een héél goede mantelzorgster getrouwd dus ik zat wel snor. Alleen de illusie dat ik binnen

Hip Hop karretje

de kortste keren weer op de fiets zou zitten spatte uiteen. Dus geen vierdaagse. (Ik zou voor het eerst meegegaan zijn). Geen jaarlijks uitje Rotterdam-Venlo-Rotterdam (een privé fietstochtje met vrienden). Maar: elluk nadeel heb ze voordeel. Het weer was ongekend mooi dus ik heb een bruine kleur als in de folders van Ambre Solaire. Daar zat natuurlijk tegelijkertijd de frustratie van het niet kunnen fietsen.

Bij het ter perse gaan van dit stukje ben ik inmiddels al weer zover dat ik ritjes maak op de e-bike van mijn mantelzorgster. De volledige revalidatie zal nog wel even duren maar ik hoop in ieder geval vóór de komende jubileumtocht naar Alpe d'Huez wel van de partij te zijn. Het liefst nog iets eerder natuurlijk.

Lering uit dit ongeval heb ik niet getrokken want zodra ik kan zit ik ook weer op de racefiets. Alle goed bedoelde adviezen van zijwieltjes of valbeugels laat ik voor wat ze zijn. Ik wens jullie in ieder geval een hel goed en ongevalvrij fietsseizoen toe en hoop zo snel als dat voor mij mogelijk is weer aan te sluiten.

Evert Kolet

Mergelheuvelland MTB

Ga je mee naar MH2D?

Onze mountainbikeclub gaat dit jaar weer naar de Mergelheuvelland tweedaagse (MH2D)! Op 15 en 16 september rijden we in het mooie Limburg zowel zaterdag als zondag over prachtige uitgelopen routes, drinken we een biertje op een zonovergoten terras en dineren we samen in een gezellig restaurantje. Slapen doen we vrijdag en zaterdag om de hoek bij start/finish bij Hoeve Mingels in Banholt. Hoe mooi kan het leven zijn? Inderdaad, prachtig!

Het goede nieuws verder is dat je nog mee kunt! Aanmelden op intekenlijst in het clubhuus of door appje naar mij op 0614160509. Hebben nog maar paar bedjes over...)

Groet van Geert Geertsema

Bakkerij
Stroop

Irenestraat 54
Wageningen
0317 41 24 85

Ambachtelijk gebakken brood
Ook voor uw biologisch brood

Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66

e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

Het beste voor uw sportieve ogen

BRIL

NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Ik reed een WK wielrennen

Halverwege de tachtiger jaren van de vorige eeuw was ik een druk baasje. Als ondernemer met een grafisch bedrijf hield ik mij bezig met het ontwerpen en produceren van binnen- en buitenreclame. Een hectisch bedrijf zoals je in de reclamebusiness kan verwachten. Deadlines, kick and run producties en last minute opdrachten zorgden regelmatig voor lange dagen en veel werkuren. Hoewel latent liefhebber van sport bleef er weinig tijd over om daar ook nog eens actief mee bezig te zijn. Natuurlijk sloeg ik als sponsor wel eens een balletje bij de tennisclub, mepte ik een shuttle over een net bij de badminton en speelde ik zelfs wedstrijdes zaalvoetbal. Hierbij was mijn nuttigste bijdrage vaak na afloop in de kantine te bespeuren.

In die jaren was ik ook lid van een goede doelen organisatie en wel de Rotaryclub. Deftige heren (toen nog) uit het bedrijfsleven, bestuur en wetenschap die wekelijks discussieerden over het wel en wee in de wereld maar als hoofddoel hadden goede doelen te steunen op lokaal- en als wereldorganisatie ook op internationaal gebied. Zo'n doel kon lokaal de aanschaf van een dierenambulance zijn, beurs voor armlastige studenten (die had je toen nog) of een preiplantdag om fondsen voor weer andere doelen te bekomen. In die jaren liep er een wereldomvattende inzamelingsactie "Polio de wereld uit". Rotary International afd. België had het lumineuze plan een wielervedstrijd uit te schrijven waar deelnemers van de gehele rotary-wereldcommunity aan konden deelnemen: Het Rotary Wereldkampioenschap Wielrennen, zeg maar een soort Alpe'd Huzes avant la lettre want het goede doel. En aangezien ik ook eens in beweging wilde komen (kilo's!) meldde ik mij spontaan aan en met mij nog enkelen die het ook wel een aardig idee vonden. Lekker buiten bewegen, dat is niet verkeerd, toch? Tegenwoordig zouden we zeggen: dat lijkt ons nu een echte uitdaging....

Aanvankelijk beschikte niemand over een fiets die maar enigszins leek op een koersfiets. Een enkeling die over een wat sportievere fiets beschikte haalde eenvoudig de spatbordjes er af en zie daar: er kan gekoerst! Ikzelf vond bij voormalig semi-prof Sjaak Verwaaien, die bij mij in de buurt woonde, een oude maar rijvaardige Alain racefiets met clips; ik was daarmee de meest stoere van allemaal. Wel, de training kon beginnen. De wedstrijd was pas over drie maanden dus we hadden nog tijd zat om ons eens goed voor te bereiden. Dat viel nog niet mee...

De afspraak was elke zondagochtend 9 uur verzamelen en dat was al best lastig. Gestoken in korte broek en t-shirt op pad. Eén gelukkige onder ons beschikte over een kilometerteller zodat we ook nog enigszins konden zien wat we presteerden. Pas enkele weken later bleek die nog op mijlen ingesteld te staan... We snapten het al niet! Zo slecht konden we toch niet zijn? Die eerste ritjes van 40, 50 kilometer zal ik niet licht vergeten. Zadelpijn, rugpijn, protesterende knieën, we realiseerden ons al snel dat we flink aan de bak moesten. Hoewel niet iedereen binnen

ons peloton begonnen enkelen toch, waaronder ikzelf, de lol er van in te zien. Is hier dan de liefde voor het fietsen ontstaan?

Intussen naderde de wedstrijd datum met rasse schreden. De sponsoractie was succesvol, verschillende bedrijven hadden door ons enthousiasme groot vertrouwen in een succesvolle afloop en gaven met gulle hand. Als reclame-man zorgde ik natuurlijk voor opvallend bedrukte shirtjes zodat de meereizende fans ons goed zouden kunnen volgen. Want op de grote dag ging er een bus vol supporters met aanhangwagen voor de fietsen richting Herentals, België, alwaar de wedstrijd plaats ging vinden. Nog herinner ik mij levendig de aankomst ter plekke. Chaotisch Belgisch, honderden fietsers, supporters en publiek stonden klaar voor het spektakel. Bij het verlaten van de bus schrok ik mij echter een hoedje, en niet alleen ik... Wij zagen honderden gesoigneerde, pezige mannetjes. Met glimmende fietsen, echte bonte koerstruiken en dito broeken. Hippe halve handschoentjes en spiegelen-de brillen. Waren wij wel op de juiste koers beland? Jazeker, het klopte, wel even snel rugnummer opspelden en opstellen voor de start.

Intussen begrepen we dat het een rondje was van een kilometer of vier wat 25 keer afgelegd diende te worden. Bij elke passage van de meet vielen de laatste tien af. Met knikkende knieën en het zweet al in de oksels zochten we een plekje in de groep. Bij het startschot was het een geweldig dringen geblazen waarbij ik uit beleefdheid maar wat mensen voor liet gaan die wel erg veel haast leken te hebben... Direct waren wij het onderling contact al kwijt. Zag mijn maten nergens meer en had grote moeite mij staande te houden. Er werd onmiddellijk een gigantisch tempo aangehouden, een tempo waar wij in de training nog nooit in de buurt waren gekomen. Klikkende verzetten, geschreeuw in talloze talen van snellere deelnemers die wilde passeren op het smalle parcours, kortom een hectiek en chaos die wij nog niet eerder ervaren hadden en onze benen deden verstijven... Gelukkig hebben onze fans ons tenminste één keer voorbij zien komen maar na twee rondjes was het al over en uit. Een klein Zwitsers mannetje won uiteindelijk de koers die ontsiert werd door diverse valpartijen waar wij door onze snelle opgave voor gespaard bleven. Een ervaring rijker en een illusie armer... Uiteraard werden wij onthaald als helden en nog jaren heb ik op kunnen scheppen ooit een wereldkampioenschap wielrennen gefietst te hebben! Het zaadje was geplant en de interesse gewekt, maar het zou nog ruim twintig jaar duren voordat ik weer op een racefiets klom om eens serieus vaart te gaan maken! Wel ben ik al die jaren als ervaringsdeskundige het profwielrennen gaan volgen en heb ik tot vervelens toe mijn huisgenoten lastiggevallen met deskundig commentaar...

Hans Arkenbout

van de Wetering tweewielers

Harnjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk

KOGA

MERIDA

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER

- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl

Deskundige bemiddeling bij verzekeringen en pensioenen

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

O P T I V E R S U M

Prummel
O P T I E K

V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl

Pels Brandpreventie Voor het te laat is...

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er wordt echt geblust.

De Prymos universele spray-brandblusser is special voor vetbranden ontwikkeld, maar kan ook 'gewone' branden blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

Limburgs mooiste

Zaterdag 26 mei. 05.30 de wekker gaat , en na een nacht slecht geslapen te hebben moeten we eruit.

We kunnen er eigenlijk niet meer zo goed tegen maar toch staan we op om vandaag Limburg mooiste te gaan fietsen. Dat betekent eerst een kleine 150 km auto rijden. Om 06.30 afgesproken bij het benzinestation bij Heteren, waar we nog 6 anderen die meegaan op te wachten. Met 3 auto's op naar Limburg . Het was goed weer dus de reis verliep voorspoedig.

In Heerlen was het bereiken van de parkeerplaatsen goed geregeld en op een groot grasveld werden we netjes naar onze plaats geleid. Fietsen uit en afgeladen , het laatste broodje opgegeten en op naar de startplaats. Het was al behoorlijk druk. Voor de start een foto gemaakt en toen zijn wij Marijke, Petra, Henk, Cisca gestart voor de 70 km. De MANNEN René, Jan, Berry, Gerard gingen de 100km doen.

Na de eerste 5 km stopten we al om wat kleding uit te trekken het was al behoorlijk warm. Na 35 km was de eerste pauzeplaats met heel veel lekkers, krentenbollen-repen-gevulde koeken- kleine stroopwafels stukken banaan en sinaasappel- drank-water . We namen een krentenbol en stukken sinaasappel dat was lekker fris. Omdat het er druk was spraken we af verderop een koffieplek te zoeken. Omdat de route een stukje door Duitsland ging zagen we na korte tijd een leuke plek. Het bleek een bakkerij/ koffieplekje te zijn met heerlijke 'Torte'.

Helaas kreeg ik een lekke band , achter, en dat is met mijn fiets wat lastiger, maar de juiste sleutel had ik bij me en met de hulp van allen duurde het ongeveer een klein half uurtje.

We waren rond half 2 binnen, bij de finish een koel glaasje drank en we maakten gebruik van de goed georganiseerd bewaakte fietsenstalling om het grote feest-

Café am Rodebach

plein even te bezoeken. Ook de mannen waren kwamen kort erna aan. Het was er erg gezellig met een DJ met Hollandse liedjes die luidkeels door velen werden meegezongen. Het goudgele vocht vloeide rijkelijk.

Rond 15.00 uur zochten we de auto op en reden we naar Houthem , daar was afgesproken dat we konden douchen. Dat was echt lekker, alle hitte even van je te kunnen afspoelen.

Hotel 'de Herberg' in Houthem (de eigenaar 'Ron' komt oorspronkelijk uit Wageningen) is echt een aanrader als je een keer in Limburg wilt fietsen.

We hebben er nog lekker gegeten en zijn rond half 9 weer richting huis gegaan. Het was een vermoeiende maar gezellige fietsdag .

Cisca

TCW in Limburgs mooiste

Een rustmoment!

Ootmarsum 2018, vier dagen fietsen in Twente

We zijn er maanden mee bezig geweest om een mooie streek te vinden. Het oog was gevallen op Ootmarsum, een kunstenaarsdorpje in het noorden van Twente vol met galerieën, maar misschien ook wel bekend van het midwinterhoorn blazen en de zgn. Poaskearls. Wie nu nog niet weet wat dit is verwijst ik naar wikipedia. Na deze keuze was het zaak om een goed hotel te vinden en daarna mooie routes uit te zoeken en mensen uit te nodigen.

De aankondiging bij de algemene ledenvergadering in november 2017 leverde al direct een groot aantal inschrijvingen op; de herhaling van de oproep door Liesbeth tijdens de nieuwjaarsreceptie zorgde ervoor dat het inschrijfformulier te klein was en toen moest de aanmelding in het clubblad in februari nog komen. Uiteindelijk resulteerde dit in een deelnemersaantal van 53 en enkele passanten. Het grootste aantal deelnemers van de afgelopen jaren, dus dat moest dan ook wel goed gaan worden.

De vooruitzichten waren echter niet al te best. Bij het voorfietsen hebben we nog nooit goed weer gehad, vaak was het veel wind, regen, sneeuw of zelfs hagel. Dit keer was het prima fietsweer en zelfs goed genoeg om op een terras te zitten. Bij de route van de eerste dag misten we een tunneltje, waardoor we volledig uit de richting kwamen. Verschillende mooie knooppuntenroutes

Klaar voor de start

moesten worden aangepast, omdat er door Ben toch wel wat te veel zandpaden in gestopt waren. Ook hebben we in dat eerste weekend de kroegjes in Ootmarsum niet kunnen testen, omdat we niet verder kwamen dan de plaatselijke brouwerij, vlakbij het hotel. Daarna leerden we in het hotel dat de barman niet gewend was dat er mensen aan de bar kwamen zitten en het personeel al had overwogen om de barkrukken dan maar weg te halen. De bezetting van het hotel is vrijwel standaard 60 plus en die staan om 18.00 uur te trappelen om te gaan eten en om 20.00 uur een kop koffie en een spelletje scrabble en dan naar bed.

“Als dat dan maar goed gaat als TCW op visite komt”, was mijn eerste gedachte.

We hebben wel gevraagd of de biervoorraad voldoende zou zijn. Geen probleem de brouwerij zit om de hoek. Het tweede weekend voorfietsen moest worden gewijzigd van 2 naar 1 dag, omdat het hotel vol zat. Maar ook op deze route werd geconstateerd: te veel zand en een nieuwe provinciale weg van Haaksbergen naar Enschede, die onze geplande route enkele keren doorkruiste. Uiteindelijk zijn we toch bij de geplande pauzeplaats de Haaksbergse Watermölle aangekomen en was het maar goed dat we de routes hadden gereden en niet zomaar op de kaarten vertrouwden.

In de dagen voorafgaand aan de 4daagse was het stralend weer en een klein groepje was in de hitte op woensdag al vooruit gefietst om zelf ook het hotel te testen. Er waren twee afzeggingen in de afgelopen dagen. Onze Canadese fietsvriend Scott moest afhaken vanwege familieomstandigheden en Evert Rense belandde zelfs in het ziekenhuis als gevolg van een bacterie.

De weersverwachtingen voor de komende dagen waren in de week voorafgaand niet al te hoopgevend. Hemelvaartsdag en de laatste zondag zouden veel regen geven. Wat er in De Bilt niet bij verteld werd, was dat dit scenario uitsluitend geschreven was voor Edwin de Vaan. Hij wilde gaan dauwtrappen op Hemelvaartsdag en vertrok om 6.00 uur en heeft dan ook de volle lading gekregen. Toen hij in Ootmarsum aankwam was het inmiddels droog

Van achteren

geworden. Dit betekende dat wij verder op Hemelvaartsdag geen regenbui meer gezien hebben. Twente leek gespaard te worden van de regen, die in de rest van het land met bakken uit de lucht viel.

Iedereen had er blijkbaar zin in, want rond half 10 was vrijwel de voltallige ploeg aanwezig en kon er van de koffie en de Twentse Krentenwegge worden genoten. Na een korte inleiding maakt eenieder zich op voor de eerste rit naar Ommen, met als extra een lus over de Lemelerberg. Met een graad of 16 en af en toe een doorbrekend zonnetje was het eigenlijk best goed fietsweer. Gelukkig had de regen in Twente weinig te betekenen gehad de avond ervoor, want na 5 km wachtte ons een lemen fietspad dat anders voor een grote modderpoel en intens smerige kleding en fietsen had kunnen zorgen. We reden via de noordkant van Overijssel en het veengebied van Engbertsdijk over de nodige fietspaden naar Mariënborg om vervolgens de Vecht over te steken. Gelukkig nu wel via het bij het voorrijden gemiste tunneltje. Al snel werd duidelijk dat voorrijden toch geen overbodige luxe was, want de route stuurde eenieder over een pad met los zand en dat leverde natuurlijk het nodige commentaar op. Wat een tijd was het toch dat we met een kaart in de hand onze eigen weg bepaalden en niet moesten vertrouwen op zo'n Garmin, TomTom of Mio op de fiets. Even links en vervolgens op de verharde weg rechts had je weer op de route gebracht en kon je 30 minuten later aan

de koffie zitten in Ommen. Maar velen hebben zich aan de opgegeven route gehouden. Het was nog geen echt terrasweer, maar het kleine beetje miezer regen in Ommen trok snel weg. De korte route liep via de Sahara, een zandverstuivingsgebied net ten zuiden van Ommen, De Lange route maakte een lus zuidwaarts via de Lemelerberg. Een berg die deze naam eigenlijk niet mag dragen, maar ja wij hebben in Wageningen ook een Keijenberg die na een slopende rit nog best lastig kan zijn. Alleen het overigens door een prachtig natuurgebied lopend fietspad, dat erna kwam, was deze dag geen succes. De mensen uit Overijssel hechten aan hun tradities en op Hemelvaartsdag is dat dauwtrappen. Het fietspad van de Lemelerberg naar Ommen was afgeladen met fietsers, handbikers en scooters. Daarnaast liep het langzaam bergop en ondanks dat wij maar met 6 waren, was het inhalen en het maken van tempo eigenlijk geen optie. Doordat dit wel werd gedaan, leverde het een bijna crash op en ook hier werd duidelijk dat we dit soort fietspaden niet meer in onze routes moeten opnemen, of we moeten ons weggedrag aanpassen. Via Vriezenveen belandden we weer in het Twentse landschap en na bekende sportieve plaatsen als Geesteren (concours Hippique) en Tubbergen (vroeger bekend van zijn motor wegraces, maar nu van de televisieserie) verschenen ook weer de typische Saksische boerderijen in het landschap en wisten we weer bijna thuis te zijn. Het enthousiasme en het gemopper over dat zandpad werd aan de bar snel weg gedronken en een enkeling werd al snel uitgedaagd om samen met Jens en Maud het zwembad in te gaan. Iets waar Edwin totaal geen zin in had, want hij had al genoeg water gezien die dag. Rond half 8 werd het diner geserveerd en zat de eerste dag er al snel op. Het avondprogramma hoeven we verder niet te noemen, maar opvallend is wel dat het minder lang duurt dan vroeger. Zouden we ons dan toch aanpassen aan de uitstraling van het hotel?

De tweede dag bracht ons via Rijssen naar Holten, waar de Holterberg op het programma stond. Ook Henk Rofelsen en Jan v.d. Brink hadden zich inmiddels aangesloten, waardoor de groep weer wat groter werd en bij De Witte Wieven zouden ook Frank Fiselier en Herman

Eten en nog eens eten!

Veel terrasjes

Winkels zich aansluiten. Zij waren die ochtend, te vroeg naar later bleek, uit Wageningen vertrokken. Na een kilometer of 20 reden we de versplinterde Chardonnay groep voorbij (Demarteau en Stokvisch voorop en 100 meter later de rest van de groep). Maar kort daarna hadden we serieuze materiaalpech. Een lekke band, die er twee dagen eerder nog wel nieuw was opgelegd. Was het afhaken al een serieuze bevalling, ook onze meester-banden-wisselaar, Jan v.d. Brink kreeg het niet voor elkaar om deze te kleine band erop te leggen. Inmiddels was de Chardonnay groep gereduceerd tot alleen Fred Metseelaar, die lachend verder reed. Liesbeth werd al gevraagd om maar een taxi te bellen die haar terug zou kunnen brengen naar het hotel, maar uiteindelijk, na bijna een half uur en met 4 man sterk, was er nog resultaat ook. Intussen hadden Frank en Herman al 3 keer koffie gehad en meerdere stukken taarten gegeten, toen de groep zich eindelijk in Zwiep meldde.

De lange route plakte er nog een lusje aan vast via de Paasberg in Lochem, maar waar de Lemelerberg nog een stijgingspercentage kent, is deze berg echt te verwaarlozen. Via het Twentekanaal en Markelo kwamen we in Holten waar ons nu wel een serieuze beklimming vanuit het westen te wachten stond. Ook de kortere afstanden konden hun hart ophalen. Eenmaal boven wachtte er een lange weg naar Nijverdal, waar halverwege nog even lastige klim in zat, terwijl het bord aangaf een daling van 10%. Het bord bleek omgedraaid te zijn. Omdat het inmiddels prachtig weer geworden was konden we op het terras genieten van een heerlijke lunch. De lange route restte nog een door Menno gevonden klim via de Luttenberg, waardoor we bijna op het parcours van de eerste dag zaten. Via Vriezenveen zijn we noordelijk van Almelo en langs Albergen (bekend van de beruchte 4 daagse van bijna 20 jaar geleden) weer terug gekomen in Ootmarsum. Een prachtige rit met mooie wegen en een enkel zandpad. Het bier smaakte goed en Sjoerd en Sipke waren zo uitgehongerd dat er om 17.00 uur maar snel een extra grote uitsmijter werd besteld, die ook in no time weg was. Dag 3 stond in het teken van Duitsland en het Haus am See. De inmiddels met Emma en Heleen versterkte B

groep werd gedwongen te splitsen. Wederom prachtig weer en ondanks de waarschuwingen was er toch een valpartij bij het eerste zandpad dat we die dag tegen kwamen en waar we de Duitse grens overstaken. De rustige Duitse wegen leidden ons naar Bad Bentheim, waar een klim op de kasseien wachtte. Op het oog een mooie gelegenheid om een eerste stop te maken, maar wel vroeg op de route. De geplande stop lag in Ochtrup waar menigeen een overheerlijke Flammenkuchen bestelde om weer wat vuur in de benen te krijgen. De lange route wachtte nog de Schöppingerberg. Volgens de "strava jongens" uit de A groep realiseerde Sjoerd hier de snelste tijd. Via Nierdorf en mooie rustige weggetjes kwamen we weer vlakbij de Nederlandse grens. Voor de stop in het café Haus am See moest je wel je tijd nemen, maar de porties waren zo groot dat de volgende uitgehongerde groep fietsers de restanten van de eerste groep kon opeten. De grote potten alcoholvrije Weizenbier konden het vochttekort aanvullen. Net over de grens wachtte ons wederom een kronkelend zandpad waarbij de Dinkel regelmatig werd overgestoken. Dit pad bracht ons in het prachtig glooiende gebied tussen Losser en Oldenzaal / Denenkamp. Genieten van de omgeving was het kernwoord, maar of dat ook voor iedereen van toepassing was blijft de vraag. Het tempo zat er aardig in en de Tankenberg maakte de toch al vermoeide spieren niet soepeler. Een biertje op het terras en een duik in het zwembad zorgden die avond voor ontspanning en er was bij het diner genoeg om over na te praten. Ook Ootmarsum zelf werd nog even aangedaan alvorens het bed op te zoeken. De laatste dag zag er om 7.00 uur niet al te best uit. Het regende, maar de deze dagen veel geraadpleegde buienradar gaf aan dat het rond 9.00 uur droog zou zijn. In de loop van de middag zouden we weer onweersbuien gaan krijgen. Stokvisch en Zock wensten dit niet af te

Hoe ging de valpartij?

wachten en vertrokken huiswaarts. De kilometers en misschien ook de alcoholische versnaperingen hadden er aardig ingetikt.

Deze dag stond echt in het teken van Twente, het land tussen Regge en Dinkel, zoals het Twents volkslied zegt. Etappeplaats was Haaksbergen of Boekelo voor de kortste afstand en ook bedoelt voor mooie fotomomenten. Al snel na de start de tweede materiaal pech. Ciska zakte met haar zadel tot aan de zitbuis. Gerard had de avond ervoor gedacht dit wel te kunnen verhelpen met een stukje tape, maar na 100 m zat Ciska al bijna op de grond terwijl Gerard zich uit de voeten maakte door naar Wageningen te fietsen.

We kwamen vlak voor Denenkamp bij Landgoed Singraven waar een enorm landhuis en een prachtige watermolen het decor zijn voor menig folder over de toeristische attracties van de regio. Daarop kwamen we in het glooiende gebied waar we de vorige dag aan het einde doorheen waren gereden. Gelukkig had Ronald hier verschillende zandpaden uit de oorspronkelijke route gehaald, maar het miste ook iets van de charme die we eerder gezien hadden. Ik heb nu geen vlinders gezien die er bij het voorrijden wel waren. In de Lutte leidde de weg ons langs het kerkhof richting Losser om vervolgens door te steken naar Vliegveld Twente, waar twee Boeing 747's klaar stonden, alsof er geluidstesten voor vliegveld Lelystad gepland waren. Tussen Hengelo en Enschede werd het spoor overgestoken en doemde al snel de vergane trots van Twente op, De Grolschveste. Er was niets symboli-

Fietsers weg (gelopen)!

schier dan dat er onder de brug bij dit zinkend schip, een roeiboot met 4 oudere dames klaar lag om te gaan trainen. Ineens doemde een heel ander landschap op met groene huisjes, de zgn. zoutkoepeltjes van "Boekelo zout". De lange route ging naar Haaksbergen om bij de prachtige watermolen een terrasje te pakken. De korte route stopte in Boekelo, waar nog een originele stoomtrein voor mooie plaatjes zorgde. De terugweg voor de korte route kende nog een lange kasseienstrook naar Delden, waar beide routes samen kwamen en eenieder onder de weg door terecht kwam op landgoed Twickel. Weer een fotomoment waar menige folder mee gevuld is. Daarna was het via Borne, waar een ander Twentse folklore plaats zou vinden, de bijna vergeten Pinksterbruidjes, rustig uitrijden naar het hotel. Dit dacht Emma ook toen de A-groep weer eens vol gas onze groep inhaalde. Ik denk niet dat het de A-groep opgevallen is dat we langs een verlichte klootschietbaan zijn gekomen en dat de hoofdtribune van de vv Rossum wel op een heel aparte plaats langs het veld staat. Dicht bij de uitgang en tegen de kantine aan.

Dat Emma uiteindelijk iets later ook in Ootmarsum op het terras aankwam is geen reden dat zij het bekende sukkelklassement uiteindelijk heeft gewonnen, maar wel dat ze haar fietsschoenen uittrekt op het terras en vervolgens rustig zonder schoenen in de auto stapt en naar huis rijdt. Een drietal rijders is 's morgens terug gefietst naar Wageningen. In de buurt van Arnhem zijn zij nat geworden. Maar we hadden het meest te doen met Edwin de Vaan die rond half drie op de fiets terug zou gaan naar huis en dus het hele stuk wederom in de regen heeft moeten rijden. En zwemmen is nog wel zijn grote hobby. Hij had nog wel een goede ingeving en stuurde mij deze foto van de eenzame schoenen van Emma.

In 2019 is er geen vierdaagse gepland omdat er een jubileumtocht naar de Alpe d'Huez is. Het aantal deelnemers is hiervoor beperkt, waardoor er misschien toch nog plaats is voor een 4 daagse voor de achterblijvers.

We hopen dat iedereen heeft genoten en ons de zandpaden inmiddels heeft vergeven. Als organisatie bedanken wij iedereen voor het voorbeeldige gedrag en de goede sfeer.

Menno Bartlema, Ronald Brussen, Ben Huiskamp

Fietsen op Corsica

Na onze fietstocht op Sicilië in 2017 hebben we dit voorjaar gekozen voor Corsica, "Île de Beauté", een paradijs voor fietsers. Heen op 24 april via Olbia (op Sardinië) en terug op 17 mei vanaf Ajaccio. Het landschap is erg afwisselend met prachtige rotskusten en majestueuze bergen met spectaculaire kloven en overal mooi groen. Onderweg vaak leuke dorpen en stadjes tegen de bergellingen. Op Corsica is het overal flink klimmen behalve langs de oostkust. Campings zijn er voldoende, ook in het binnenland.

Corsica is een Frans eiland, 180 km lang en 80 km breed (ongeveer 1/5 van Nederland) en heeft zo'n 300.000 inwoners (bevolkingsdichtheid 1/12 van Nederland en 1/3 van Frankrijk dus erg dun bevolkt). Van 1755 tot 1768 was Corsica kort onafhankelijk met Corte als hoofdstad, maar met een paar onderbrekingen hoort Corsica vanaf 1768 bij Frankrijk. Een onafhankelijkheidsbeweging heeft zich regelmatig geroerd, op plaatsnaam-borden in het Frans en Corsicaans is vaak één taal doorgestreep, maar de beweging heeft geen meerderheid. Corsica is een "Collectivité territoriale de Corse" met als hoofdstad Ajaccio en twee departementen (Corse du Sud en Haute Corse met Ajaccio en Bastia als prefectuur). Door deze status heeft Corsica meer autonomie, b.v. de Corsicaanse assemblee heeft meer uitvoerende macht en Corsica is tweetalig.

Twintig jaar geleden waren we ook op Corsica, niet als fietsers maar als bergwandelaars met de bedoeling een

Aankomst in Corsica met de ferry. Uitzicht op Bonifacio en de krijtrotsen

deel van de bekende GR20 te lopen en de twee hoogste bergen van Corsica, de Monte Rotondo (2622m) en de Monte Cinto (2706m) te beklimmen. Het was juli en bloedheet. Te heet voor de GR20. Maar we hebben toen wel besloten twee trekkingfietsen te kopen. De afgelopen 20 jaar hebben jullie in de Derajeur kunnen lezen waartoe deze keuze heeft geleid. De keuze om na 20 jaar op Corsica te gaan fietsen is dus niet meer dan logisch. Pure nostalgie.

Onze fietstochten naar Rome, in Griekenland, in Spanje en op Sicilië waren eigenlijk verkapte cultuurreizen en de fiets gebruikten we vooral om ons van de ene naar de andere archeologische site of culturele bezienswaardigheid te verplaatsen. Niets van dat alles op Corsica. Hier gedroegen we ons als echte TCW'ers, gewoon fietsen, hoewel als het even kon wel van camping naar camping en dat laatste past weer wat minder bij TCW.

Hoe kun je op een eiland van 180 bij 80 km ruim drie weken fietsen? Nou, dat is toch gelukt met de bovenstaande route, totaal 1175 km en ruim 18000 meter klimmen. De oostkust is redelijk vlak en de drukke T10 van Bonifacio tot Bastia (170km) is weinig interessant. De T40 van Bonifacio naar Ajaccio (130km) is landschappelijk wel veel mooier maar ook een drukke weg. Daarom in het zuiden een route gekozen over de spectaculaire Col de Bavella (1218m). Daarna de prachtige westkust gevolgd langs Porto en Calvi tot het noorden van Cap Corse. Vaak langs de kust, soms een stukje meer landinwaarts. Vanaf Bastia een schitterende route door Haute-Corse naar Ajaccio, met een uitstapje naar Haute-Asco (1425m), misschien wel het hoogtepunt.

We zijn gevlogen vanaf Amsterdam. Er zijn best veel mogelijkheden voor budgetvluchten naar Corsica. Vooral vanwege de gunstige vertrektijden hebben we gekozen om met Easyjet naar Olbia op Sardinië te vliegen. Het is dan een dagje fietsen tot Bonifacio, de zuidelijkste stad van Corsica. Het eindpunt van onze tocht was de hoofdstad Ajaccio waar vandaan we met Transavia weer zijn teruggevlogen naar Schiphol.

Bij aankomst op Olbia direct naar een camping en de volgende dag een etappe langs de bekende Costa Smeralda naar de ferry tussen Santa Teresa en Bonifacio.

ZUID-CORSICA

Na een dagje rondtoeren bij Bonifacio en een bezoek aan deze mooie stad de echte start van de Corsicatocht. Na zo'n 8 km stille D-weggetjes, konden we de drukke T10 niet helemaal vermijden. Onderweg stopte een Belgische fietser. Hij was al een jaar onderweg en nu op de terugweg

Fietsroute van Olbia naar Ajaccio (dagetappes)

D59 naar Chera

naar België. Hij had o.a. in Azië en Canada gefietst. Azië kennen we wel een beetje, maar Canada is voor ons onbekend, dus gevraagd naar zijn ervaringen. Hij was erg positief over fietsen in Canada. Canada toevoegen aan onze "bucket list"? Maar misschien wordt die dan toch echt te lang!

Net als de Belg sloegen wij na 7 km af naar het dorpje Chera. Heerlijk klimmen tot zo'n 300 meter over de rustige, groene D59 met uitzicht op de kust. Perfect begin. Voor Porto Vecchio nog even een flinke lus gemaakt langs de kust, mooi, wel veel op en neer. We waren blij om in Porto Vecchio op de Place de la République een terrasje te kunnen pikken voor we doorfietsten naar de camping. Eén biertje moet kunnen.

Een klassieker vanuit Porto Vecchio is het rondje Col de L'Ospedale – Col de Bacino, 82 km en 1659 hoogtemeters. Deze getallen stelden Willy niet helemaal gerust. "Maar we kunnen 20 km afsnijden, via een route forestière". "Zonder bagage moet het dan wel lukken." De klim was schitterend, prachtige uitzichten op de kust, de helling was maximaal 12% (bron: <http://www.corsica-cyclist.com>.) Na een pauze in L'Ospedale dan naar de afslag van de route forestière. Onverhard, veel keien en kuilen, en onzeker over het vervolg. "No way!". Na goed overleg toch besloten de lange route te fietsen. Na nog een col een afdaling en een kilometer of 5 voor Zonza een idyllische, vrijwel verkeersvrije weg naar Levie en de col de Bacino. Rust en prachtige groene bossen deden de inspanningen van de klim snel vergeten. Na de prachtige afdaling was het zelfvertrouwen bij Willy weer helemaal terug. "Als we dit kunnen, kan de rest geen probleem zijn."

Na een korte etappe tot Solenzara, dan de volgende uitdaging, de klim met bagage naar de Col de Bavella (1218m) met totaal 1485 hoogtemeters. Majestueuze bergen met wilde rotspieken, een prachtige kloof en weer mooie, groene bossen. Volgens de Corsicacyclist "the most exciting, spectacular and dramatic road in Corsica" en een maximale helling van 15%. Deze pas is best wel populair bij automobilisten en motorrijders. Op de Col de Bavella kruist ook de GR20, een 170km lange bergwan-

delroute, helemaal over de kam van Conca (bij Porto Vecchio) naar Calenzana (bij Calvi). Na de col de Bavella resteerde nog slecht een korte afdaling tot Zonza.

Tot nu toe hadden we erg mooi weer maar de verwachting voor de komende dagen was ronduit slecht. Daarom in Zonza een hotel genomen ipv een camping en de volgende dag niet de mooie, zware route via Quenza gevolgd, maar direct afgedaald via Levie naar de kust. In Levie begon het te plenzen en in Porto Pollo aan het strand toch maar een hotel genomen. De volgende ochtend om 11 uur stopte het met regenen en toen op pad richting Ajaccio. De remblokjes waren in de afdaling totaal versleten en bij het hotel eerst onder een afdakje alle remblokjes vervangen. De route was erg mooi, hoog langs de kust. Eenmaal beneden werd het verkeer irritant druk. Op de T40 voor Ajaccio stond een lange file, en dan is het wel weer leuk als je daar met de fiets voorbij kunt suizen. Na bij Decathlon een nieuwe set remblokjes te hebben aangeschaft, kwamen we toch nog redelijk op tijd aan op camping Les Mimosas in Ajaccio.

NOORDWEST CORSICA EN CAP CORSE

Vanaf de camping volgden we eerst de rustige D61, en daarna de wat drukker D81, de kustweg van Ajaccio naar Porto en Calvi. Deze route loopt meestal hoog boven de kust. Uitzichten zijn schitterend en de hellingen zijn erg comfortabel en lange stukke fiets je bijna vlak over een panoramaweg. Best relaxt fietsen (als er niet te veel motorrijders langskomen). De afstand naar Porto was best lang en de luchten waren soms dreigend. Daarom in Sagona de etappe opgesplitst. Eigenlijk een erg goede keus want in het tweede deel kwamen we door de Calanques de Piana, het meest spectaculaire deel van de kustweg. De Calanques staan op de Werelderfgoedlijst van UNESCO. Vanaf het mooie, toeristische stadje Cargèse was het 500 meter klimmen en toen.. wauh... een blik op het stadje Piana met daarachter de ruige, rode rotsen. Er volgde een smal weggetje hoog in de rotswand. Auto's konden elkaar nauwelijks passeren. Onze Zwitserse buurman van de camping merkte dat ook toen hij met zijn camper net de overhangende rotswand raakte. Met

Naar de Col de Bavella (1218 m)

de fiets ben je dan echt in het voordeel. Bij verschillende uitzichtpunten genoten we van de rotspartijen met de meest grillige vormen. Toen we het ravijn voorbij waren kwam de bewolking. In een dichte mist daalden we af naar Porto, helemaal gelukkig vanwege deze prachtige ervaring.

Naar Calvi weer een mooie kustweg met af en toe weer (te) veel motorrijders. Net voor Calvi op de D81b waren de motorrijders verdwenen. Het asfalt was dan ook erbarmelijk slecht. Op de camping in Calvi was een Nederlandse motorrijdster, Ina uit Groningen. Ze was helemaal alleen op de motor uit Nederland gekomen (haar man was oceaanzeiler en die hield niet zo van motorrijden). Ze was relatietherapeute en dat kwam goed van pas om onze relatie met motorrijders weer enigszins te herstellen. "Er zijn rustige toerrijders en racers" en die laatste categorie was ook niet haar favoriet. We hadden dat nog niet kunnen ontdekken, maar toen zij de volgende dag ons inhaalde, moesten we toegeven dat niet alle motorrijders rijden als gekken en een enorme herrie maken. Na een vrije dag waarbij we de citadel van Calvi hebben bezocht, een prachtige rit door de Balagna. Heel erg rustig en overall mooie dorpen tegen de steile hellingen geplakt. In het hooggelegen dorp Speloncato koffie gedronken op het pleintje. Na de afdaling een stukje T30, de grote weg naar Ponte Leccia (en Bastia/Ajaccio). Via de Bocca Di Vezzupas (D81) tenslotte naar Saint-Florent. En ineens horden met motorrijders en ook nog een rally met oldtimers. Het werd ons toch wat te veel en de therapie van Ina was snel uitgewerkt. Gelukkig vonden we een mooi vlak plaatsje op de camping, heerlijk in het zonnetje.

De volgende dag dan de lange rit over Cap Corse. De wekker op half zes en toen.... Begon het te regenen. Lekker nog even blijven liggen en de bui afwachten, maar Willy had de slaapmatjes al laten leeglopen. De regen viel met bakken uit de hemel, en het water in de voortent begon te stijgen. Gelukkig konden we alle spullen in veiligheid brengen in de binnentent. Toen de regen wat minder werd zagen we dat we midden in een grote plas stonden. Eerst nog even schuilen en toen toch maar gaan fietsen. De rest van de dag was het gelukkig droog.

De route langs de oostkust van Cap Corse is erg mooi met leuke dorpen b.v. Nonza. Overall langs de kust zie je karakteristieke Genuase verdedigingstorens, die herinneren aan de tijd dat Genua hier nog de macht had. De route is wel redelijk druk. Er valt goed te fietsen en automobilisten houden goed rekening met fietsers hebben we gemerkt. Een stuk hebben we de D80 omzeild door de afslag naar Canari te volgen. De vissoep in Canari was een delicatessie en dat alleen al maakte de extra inspanning goed. We konden deze D33 nog langer volgen maar ja, dan mis je weer een stukje van de kust. Het blijft constant kiezen. Omdat we laat vertrokken waren en de luchten erg dreigend werden, kozen we ervoor om op de camping in Port de Centuri te overnachten ipv door te fietsen naar de oostkust. Onder aan de steile afdaling bleek dat de camping pas in juni open was. Gelukkig was er wel een

Calanques de Pina

hotel met veel waslijnen om onze natte tent en andere spullen te kunnen drogen.

Via Col de Saint Nicolas overgestoken naar de oostkant van Cap Corse. De D80 aan de oostkant was redelijk vlak en het verkeer was minder druk dan verwacht. Het weer was wel wisselvallig, jackje aan/jackje uit, maar we kwamen begin van de middag al aan in Bastia. Tijdens een forse regenbui geluncht in Calvi en daarna door naar een camping aan de Étang de Biguglia. Om de drukke D10 te mijden had Arie weer eens zo'n rustig zandweggetje gekozen. Grote, diepe plassen waar je nauwelijks langs kon. Protest. "Maar er staan ook auto's. Komen waarschijnlijk van de verharde weg verderop". Foutje, het zandpad liep dood bij het strand en een hek. Achter het hek dan toch een graspaadje. Gelukkig (voor Arie) kwamen we met enige moeite op de verharde weg. Als compensatie voor al dit leed, geen tentplaats maar een luxe bungalow voor twee nachten op camping San Damiano, met een grote 8 à Huit supermarkt.

De volgende dag wilden we doorsteken naar de Ascovallei via kleine D-wagen over de Col de Prato. Redelijk weer is dan wel vereist. De verwachting was tamelijk slecht en daarom nog een nacht in de bungalow. Wel een mooie rondrit gemaakt langs de Défilé de Lancane (een kloof), en via het mooie stadje Oletta naar de Col de Teghime (525m). Prachtige uitzichten op het dal, en de stad Saint Florent beneden ons (we hadden daar niet de beste herinneringen aan), maar ook op de donkere donderwolken achter ons. Donderwolken hebben bij Willy dezelfde uitwerking als doping. Ze is dan amper nog te volgen. Gelukkig kwamen we droog aan op de camping.

HAUTE-CORSE

De Ascorivier mondt uit in de Golorivier en die ontspringt bij de Monte Cinto. Vanaf de kust is het slechts 200 meter klimmen tot Ponte Leccia langs de T20 naar Ajaccio. Wij hebben gekozen om via de Col de Prato (985m) te fietsen met 85km en 1350 hoogtemeters. We fietsen dan dwars door La Castagniccia, de bekende kastanjabossen. De Col de Prato is ongeveer het centrum van La Castagniccia. Helemaal vlak langs de Étang de Biguglia tot de T20, en

De Brakke met twee bier

Een klein aantal jaren geleden fietsten mijn man Peter, toerclublid vanaf lang geleden, heerlijk door de Zuid-Limburgse heuvelen. Peter vervoert zich redelijk makkelijk per fiets, niet meer vooraan in een groep, maar goed volgend achteraan.

Tijdens de vakanties met zijn vrouw Hilda (wat kilo's meer) geniet hij van de Bemelerberg, de Eijserbosweg, de Gulperbergweg etc. Vrouwlief loopt waar het niet meer fietsend gaat. Dat valt tot nu toe nog mee, bij meer dan 12 procent gaat ze of zigzaggend of even wandelend de berg op. Camerig, de langste klim van Nederland is nog steeds te doen, Peter wacht dan wel boven, maar vindt dat geenszins vervelend. Genietend van het uitzicht is dat geen echte zware opgave.

Vanuit Vaals was die berg eind 2017 ook nog te doen. Peter heeft af en toe best ontzag voor zijn bijna 10 jaar jongere vrouw.

Nou is dat een behoorlijk eigenwijze en wil eigenlijk nooit opgeven. Doorzetten is wel een optie.

Al hoopt Peter op 12 september 70 jaar te worden, de heuvels in Zuid Limburg zijn hem lief. Geen probleem, uitspraken als : "deze loopt makkelijk" en "deze kun jij makkelijk Havinga" zijn mij niet vreemd. Wanneer ik klim, rustig aan, waardeer ik het klimvermogen van deze man, kuiten van hier tot aan weet ik waar, de musculus gastrocnemius en de m. soleus en de plantaris niet te vergeten goed te traceren.

Jaloers? Ach nee, ik fiets ook en zeker ook net als echtge-

noot met heel veel plezier!

Na het fietsen zoeken we stevast een terrasje op, niet ver van ons onderkomen. Een aantal jaren geleden huurden we een huis in Berg en Terblijt, aan de Geulhemerweg. Gefietst, terrasje, wat biertjes en afzakken maar. Dat beviel prima bij café /restaurant t Vösjje. Na wat gezeten te hebben was het voor Peter een uitdaging om na twee grote glazen bier toch nog de Brakke te trotseren. En hij redde het ook nog, 14 procent hier en daar. Nee, niet het bier, maar het stijgingspercentage van de berg. Tenminste, ik geloof hem. Wachtend op het terras, onder genot van een licht biertje kwam hij zeer voldaan en trots aan. "Gered" meldde hij, een big smile op zijn gezicht.

Hilda Havinga

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

Porto

daarna snel via vrijwel verkeersvrije weggetjes omhoog. Eerst naar Vescovato een schitterend stadje hoog gelegen op een rotsrichel. Mooie uitzichten op de dorpen langs de berghellingen en op rotsplateaus en dan ook nog een mooi uitzicht op de kust. We moesten eerst 750 meter klimmen tot de eerste pas. Net voor de volgende klim een weetje met banken en een tafel. Perfecte lunchplek. Daarna een redelijk vlak stuk en toen de steile klim door de kastanjabossen naar de Col de Prato. En steil betekende echt steil, af en toe meer dan 15%. Willy hoefde met 22 voor en 34 achter net niet af te stappen en viel nog niet om. "Is er echt geen alternatief?", "Nee". Thuis toch nog even op de kaart gekeken. Er was wel een mooi alternatief, via La Porta, maar die route was 14km i.p.v. 5 km! De klim was vanaf de kust tot de Col de Prato spectaculair mooi, echter de 800 meter afdaling vonden we een beetje eentonig. Misschien waren we wel moe. De camping in het Ascodal was gelukkig open, maar het was er nog wel erg stil. Pal aan de snelstromende Asco vonden we een plekje voor de tent. "Toch veel mooier dan zo'n bungalow, niet waar?" Vanaf de camping konden we direct omhoog door het Ascodal, het hoogtepunt (letterlijk en figuurlijk) van onze Corsicafietstocht. Na een vlak stukje volgde snel de klim. Eerst naar het dorp Asco. Hier hadden we een supermarkt verwacht. Niets van dat alles. Veel hotels en restaurants en een klein kruidenierswinkelke, dat alleen 's morgens open was. De klim was spectaculair mooi, een echte alpiene route met diepe kloven, steile rotswanden, besneeuwde bergen, en af en toe aardig steil, maximale helling 13%. Onderweg ging steeds een duim omhoog als men ons zag klimmen. Het was heerlijk. Het liep uitstekend en bij het skistation van Haute-Asco op 1425 meter was een prima restaurant. Bij het restaurant een groep Nederlandse motorrijders die ook de nodige complimenten uitdeelden. Ook van de afdaling hebben we erg kunnen genieten. En het weer was fantastisch, zonnig en een lekkere temperatuur. De conclusie was dat de Corsicatocht sowieso afgerond was, ook als we niet verder zouden fietsen. Naar Corte was slechts een korte afstand, maar toen we

op de T20 fietsten en het bordje "Corte via D18" zagen sloegen we direct rechtsaf om de drukke T20 te verruilen voor de uiterst rustige D18. Eerst een kleine 500 meter klimmen tot Popolasca, daarna een afdaling tot het dal van de Golorivier, hier keren we morgen terug voor de route naar de Col de Vergio (1467m), en toen weer een klim naar 654m om vervolgens af te dalen naar Corte. Inmiddels begon het te regenen en bij het dal van de Restonica zag het er nogal dreigend uit. Camping Restonica ligt op loopafstand van het centrum en de citadel van Corte. Op de camping was het gezellig druk. Via de hoge Col de Vergio wilden we in twee dagen naar Ajaccio fietsen. De volgende ochtend echter regen en de weersverwachting was slecht: regen, stormachtige wind en nul graden op de pas. De Vergio was geen optie meer. De T20 naar Ajaccio via de Col de Vizzavona was ook niet echt aantrekkelijk. Misschien de trein en dan morgen het dal van de Restonica, een beetje vergelijkbaar met het Ascodal. Op naar het station. Bij het loket stond al een bordje dat fietsen niet met de trein mee mochten en de dame achter het loket was ook erg stellig, geen optie. Dus de enige mogelijkheid is dan toch Ajaccio via de T20. Het was maandag en het museum en de citadel waren gesloten, dus een rustig regendagje in Corte. De volgende ochtend eerst de tent gedroogd en toen op pad. De T20 viel wat drukte betreft best mee. Het landschap was erg mooi en we schoten goed op. Na een 350 meter klim weer evenveel afdalen en toen dan de klim naar de pas. De route was prachtig. Meestal hadden we een smalle vluchtstrook om op te fietsen. Onze vooroordelen over de T20 waren voor dit deel van de T20 niet terecht. Bij Vivario begonnen we echt te klimmen. We zitten hier op een etappe uit de Tour de France 2013. Op een paar stukjes is de helling 13%. Hoe dichterbij de col kwamen des te dreigender werden de wolken. Boven op de col regende het. Hier was echter een goed, klassiek hotel en eigenlijk prima om te overnachten en de volgende dag pas af te dalen naar Ajaccio. Heerlijk in de salon bij de open haard op van die grote ouderwetse fauteuils een biertje gedronken. Er kwamen ook nog zes Nederlandse motorrijders aan,

Fietsersleed!

Arie paadje

waarvan een echtpaar uit Harskamp. Ze zouden in de herfst de GR20 lopen. Deze route loopt hier over de pas. Erg gezellig en aardige lui, die motorrijders.

Naar Ajaccio was het nu alleen nog maar afdalen. Rond half één kwamen we aan bij hotel Mercure, dat we thuis al hadden gereserveerd om de volgende ochtend op tijd op het vliegveld te kunnen zijn.

Een middagje besteed aan Ajaccio, vooral museum Fesch. Ajaccio is de geboortestad van Napoleon Bonaparte. In de kapel bij het museum een grafkelder met tombes van zijn familie. Eigenlijk is een middagje Ajaccio wel voldoende. Ajaccio is niet erg speciaal.

De volgende ochtend om kwart voor zes op de fiets nog 5 km naar vliegveld Napoleon Bonaparte. Mooi op tijd hadden we de fietsen en de bagage ingepakt. We hoefden alleen nog de fietsen naar de band voor de bijzondere bagage te brengen. Echter de fiets paste niet op de band. Toch proberen of het lukt. Halverwege liep de fiets van Willy vast. Paniek bij het personeel, maar ook wij waren even van slag. Halen we de vlucht nog? De voorwielen moesten er uit. De fietshoes van Arie's fiets was door Arie nogal grondig dichtgeknoopt en het weer openmaken onder stress was geen sinecure. Uiteindelijk lukte het en met wat bagagelabels werd het voorwiel provisorisch aan het frame vastgezet. Willy's fiets was inmiddels beneden van de band gehaald. Arie met een juffrouw mee naar de bagagehal beneden. Willy's fiets stond naast een grote kar. Moet het voorwiel er eigenlijk wel uit? Ja, regels zijn regels en die moet je niet willen begrijpen. Uiteindelijk waren we nog op tijd voor de vlucht en kwam alles ongeschonden aan op Schiphol.

OVER UREN, KILO'S, METERS EN HOOGTEMETERS

Om een lang verhaal nog een beetje langer te maken, nog wat cijfertjes. Je kunt dit natuurlijk ook gewoon overslaan. Om op tijd op de camping te zijn, is het handig om te weten hoeveel tijd we nodig hebben voor een etappe. Daar hebben we natuurlijk een formule voor ontwikkeld: $Tijd = afstand/18 + stijging/450 + hoogteverschil/900$

De tijd is de bewogen tijd en daar moet je dan de pauzes bijtellen. Het hoogteverschil is het verschil in hoogte tussen begin- en eindpunt. De coëfficiënten zijn gebaseerd op resultaten uit ons verleden en dus geen garantie

voor onze toekomst. Echter, met alle bagage zijn we gemiddeld 10% sneller dan de formule berekent. Zijn we echt sneller geworden? De formule toont dit aan!

De familie de Keizer staat bekend vanwege de enorme hoeveelheid bagage die ze meezeulen. In Cordoba herkende ons iemand vanwege onze 70 kg bagage. Wat als we helemaal geen bagage meenemen, behalve drank, wat eten en een paar reservebanden? Hoeveel zou dat nou schelen in de snelheid? Nu hebben we ook drie lange etappes gefietst zonder bagage. En wat blijkt, bij deze etappes zitten we op 81% ipv 90% van de formule. Ergo met of zonder bagage scheelt 10% in de bewogen tijd, dus bij een tocht van 5 uur komen we met bagage een half uur later binnen. Met lichte (halve) bagage (samen 35 kg) scheelt het dan slechts een kwartier. Dus we blijven stoer twee branders, 2 stoeltjes, extra grondzeiltjes, schoenen, kleding en extra reservemateriaal meesjouwen. Die 15 minuten sparen we al uit door sneller te koken met twee branders en dan hebben we alle luxe nog gratis. Op onze Corsicatocht hebben we totaal 1175 km gefietst met 18352 hoogtemeters. [de stijging is bepaald met de Oregon 450T en dat blijkt zowel op vlakke als geaccidenteerde routes perfect te werken. GPSies geeft veel hogere getallen, maar dat is een verhaal apart]. De gemiddelde afstand en stijging is resp. 58 km en 911 hm. Beter is om het gemiddelde van de zwaarste helft van de etappes te nemen, en "relax" etappes weg te laten. We komen dan op resp. 70 km en 1105 hm. Niets bijzonders, maar wij zijn er tevreden mee!

Tenslotte nog hoe zwaar zijn de etappes op Corsica in vergelijking met vorige tochten. De intensiteit van een etappe wordt met name bepaald door de stijging. Een objectieve manier is om de stijging per km of per 100 km te berekenen. Wind en slecht wegdek worden dan even niet meegenomen. Per 100 km route komen we dan op de volgende getallen voor onze tochten van 2015-2018: Griekenland 1240m, Spanje 1170m, Sicilië 1350m en Corsica 1560m. De route op Corsica is dus duidelijk zwaarder dan Sicilië en veel zwaarder dan Griekenland en Spanje. Toch hebben we gevoelsmatig Corsica niet als overdreven zwaar ervaren.

Klim naar Haute-Asco

Uitzicht op Vivario en de Monte Rotondo (2622 m)

Tot slot

Corsica is een geweldige bestemming om stevig te fietsen in een prachtig landschap. Het voorjaar is erg mooi, hoewel wij het iets minder goed hebben getroffen met het weer. Zowel met de racefiets, MTB of trekkingfiets kun je prachtige tochten maken. In het zuiden zagen we ook veel zware 4WD's op routes die ook geschikt zijn voor de MTB. De maanden juli en augustus zijn wat minder geschikt vanwege de hoge temperaturen en de vakantie-drukke op de wegen. De herfst kan ook prima en dan kun je tijdens de afdaling van Haute-Asco even stoppen voor een duik in de rivier. Er zijn voldoende mogelijkheden om 3 of 4 weken te fietsen.

Er is veel informatie over Corsica op internet. Een fraai overzicht van fietsroutes inclusief een toelichting vind je op <http://www.corsicacyclist.com>. Onze route valt vaak samen met de hier gegeven routes. Uiteraard zijn de tracks die wij hebben gefietst beschikbaar (evenals het uitgebreide verslag).

Arie en Willy de Keizer, 31 mei 2018

"einde van de spoorrails" Kamp Westerbork

Kamp Westerbork

In de voorbereiding om mijn fietstocht vanuit Basel de Bodensee rond te rijden en aansluitend via de Rijn naar Wageningen te fietsen, heb ik op Hemelvaartsdag een toertocht door Drenthe en Groningen gemaakt.

Ik wilde ook langs Kamp Westerbork als een eerbetoon. Het monument "einde van de spoorrails" is ter nagedachtenis van de Nederlandse Joden die vanuit Westerbork naar Duitsland werden afgevoerd.

Toen ik daar stond realiseerde ik me dat ik het jack van de tocht Normandië – Wageningen droeg en er op de foto zo een verbinding tussen de TCW tocht voor het halen van het bevrijdingsvuur in Normandië en dit monument waar de bevrijding voor nodig was.

Ik vroeg een medebezoeker deze symbolische foto te maken.

Vrijheid is een belangrijk goed om er jaarlijks bij stil te staan.

Edwin Jansen Sr.

Voorpret op weg naar de jubileumtocht

Het organiseren van de lustrumtocht is leuk. Het begint al met het samenstellen van de commissie. Wie kan er een goed routes uitzetten (Roel), een mooie website bouwen (Sandra), spreekt er goed Frans (Liesbeth), heeft ervaring met de organiseren van een meerdaagse (Jacques)? Zo kwam de commissie tot stand. Jammer genoeg heeft Jacques de commissie inmiddels verlaten, omdat het niet meer zo goed aansloot bij zijn overige bezigheden, maar gelukkig was Menno ervoor te porren om in het gat te springen dat Jacques had achter gelaten. Pinksteren werd uitgekozen om voor het eerst de route te gaan verkennen en dat gebeurde met de voltallige commissie in nieuwe samenstelling. Gestart werd in Wallendorf-Pont, de finishplaats van de tweede etappe. Wallendorf

Roel en Menno overleggen over het verleggen van de route

Koffiepaauze in de etappe van Saint-Avold naar Saint-Dié met zelfgebakken taart

Koffiepaauze tijdens de etappe van Wallendorf naar Saint-Avold

is een plaatsje dat deels in Luxemburg en deels in Duitsland ligt, verbonden door, inderdaad, een brug. Het hotel aldaar bleek een prettige verblijfplaats met goede wijnen en lekker eten.

Roel had het parcours op twee manieren uitgezet: met heel veel fietspaden en met heel weinig fietspaden. Roel, Sandra en ik gingen de fietspaden uittesten, terwijl Menno met de auto de overzijde van het parcours verkende en meteen even bij de wijnboer langsging van de lekkere wijn van de dag ervoor. Hij appte ons ook over een leuke koffiepaauzeplek, waar we elkaar ontmoetten bij een stuk taart en daarna ging het weer verder langs de Moezel. Hoewel hele stukken leuk waren om te fietsen, werd besloten om de route wat om te gooien. Want het gaat een keer vervelen, zo'n fietspad langs de rivier (hebben we dat niet eerder meegemaakt?) Na de copieuze lunch was ik aan de beurt om de auto te verplaatsen. Dat bleek een gelukkig toeval, want meteen na de lunch was er een pittige klim. Zo pittig, dat Sandra dacht dat ze het klimmen verleerd was. Dat krijg je ervan als je denkt dat je twee A-groepers bij moet houden. Ik kan jullie geruststellen: die klim komt niet in de route. Ik was mooi op tijd in de tweede halteplaats Saint-Avold om de Giro te zien en vlak voor de finish schoven de fietsers aan. Saint-Avold is een aardig plaatsje met maar één handicap: het hotel ligt niet in het centrum. Omdat het mooi weer was, hebben we met de fiets het centrumpje verkend en

de terrassen beproefd. En goedgekeurd. Dat gold ook voor het Campanilehotel, dat over een redelijke keuken bleek te beschikken.

De volgende dag was het weer een stuk frisser en het landschap in het begin van de route typisch Noord-Frans. Maar in de loop de dag zouden ze allebei mooier worden. Sandra reed in de auto en vond een prachtig terras aan een meer met zo te zien door de Thaise eigenares zelf gebakken rabarber- en bosbessenschuimtaart. Vervolgens nog een stukje gefietst tot de lunch met als verrassing nog een pittige klim. Na een iets minder copieuze pizzalunch zette ik met de auto koers naar Saint-Dié les Vosges. Ik was er mooi op tijd om de Giro te zien. En alweer vlak voor de finish arriveerden de drie fietsers. Die hadden vlak na onze lunchplaats nog een mooie plek gevonden om de lunchbus te parkeren, bovenop een berg. Dus hoe meer je eet, hoe harder je fietst na de lunch.

In Saint-Dié was inmiddels de zon gearriveerd zodat we na de Giro de terrassen nog onveilig konden maken. Ook het IBIS-hotel – midden in het stadje – beviel ons goed, evenals het ontbijt. Alleen de koffiemachine was aan de trage kant, dus tijdig in de rij aansluiten is het devies. Tweede pinksterdag was het alweer tijd om terug te gaan na een prima weekend, waarin bleek dat voorfietsen geen overbodige luxe is. Wordt vervolgd!

Sandra, Roel, Menno en Liesbeth

Aan beide zijden van dit water in Saint-Dié ligt een IBIS-hotel

Afgekeurd - een onverhard fietspad

REMOND MEURS | VLOEREN

leggen, repareren en renoveren van parketvloeren

Harnjesweg 3 | 6707 ET | Wageningen | M 06-20541978 |
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

Riwojo Verhuur

- **glaswerk**
- **serviesgoed**
- **stoelen & tafels**
- **partytenten**
- **evenementsartikelen**
- **buffetartikelen**
- **koel- & tapeperatuur**

Nudepark 159 • 6702 DZ Wageningen • Tel: 0317 41 04 16

www.riwojo.nl • Mail: info@riwojo.nl

Fietsen met sterren

Een van de meest toeristische gebieden in het zuiden van Frankrijk is de L'Herault. Bekend van zijn goedkope rode wijnen die in dozen of jerrycans van 3 of 5 liter als warme broodjes over de toonbank gaan. Maar ook bekend vanwege zijn prachtige natuurschoon. Jaarlijks wordt daar op de 1e zondag van april voor veel zuid-franse wielrenners het seizoen geopend met de cyclosportive L'Heraultaise, een cyclo van 50, 100, 140 km of 162 km (eenmalig) door de Gorges de l'Herault. Deze Gorges zijn werelderfgoed van Unesco en hebben niet voor niets 2 sterren in de befaamde Michelinids (niet die van de restaurants, maar toch...). Een mooi doel voor een eerste serieuze inspanning in het nieuwe seizoen 2018. Op naar Gignac dus, op zo'n 30 km ten noordwesten van Montpellier en 70 km ten zuiden van de Mont Aigoual.

Gignac zelf heeft weinig te bieden; met moeite vinden we een hotel en bij aankomst is het zoeken naar een terras waar we de eerste voorjaarszon kunnen opdoen. Maar de cyclo belooft veel moois en met 50 km met 823 hoogtemeters voor Liesbeth en 162 km met 2.604 hoogtemeters voor mij (er is dit jaar een XXL-versie toegevoegd vanwege het 20-jarig bestaan) op het programma, is er voor ieder wat wils. Zondagochtend om 9.00 uur daarom welgemutst naar de start waar de 1.200 deelnemers al staan te popelen. Een groot peloton zet zich in beweging en het is na een dolle inhaalrace veel wurmen om een beetje voorin te blijven. Onrustig en onprettig! Ik blijf daarom altijd aan de zijkant van het peloton rijden, om in geval van nood altijd de berm in te kunnen; is vandaag gelukkig niet nodig.

Kort na de start gaan we de L'Herault over en volgen we vanaf St. Jean de Fos zo'n 20 km de L'Herault, via het beroemde dorpje Saint Guilhem le Desert (2 sterren in de groene Michelinids), waarvan bij doortocht in een peloton van 400 renners weinig te zien is, door de Gorges de l'Herault (zoals gezegd 2 sterren, waarvan wel iets te

Cirque_de Navac elles

zien is) richting de Mont Aigoual. Aan de voet daarvan bij Ganges draaien we linksaf, op naar de eerste klim van 4 km á 6% om de groep wat uit te dunnen. Na de klim is de groep inderdaad wat kleiner geworden. Met zo'n 200 renners nog steeds vrij onoverzichtelijk en dat blijft zo tot na 65 km de routes zich splitsen.

We slaan voor de langste afstand rechtsaf en beginnen aan een klim van 6 km naar de Causse de Navacelles. Nu dunt het pas echt goed uit, want eenmaal boven zit ik in een groepje van 8. Eindelijk wat zicht, ruimte en gelegenheid om iets meer om me heen te kunnen kijken. Na wat gekronkel op de Causse dient de belangrijkste toeristische site van deze regio zich aan: het Cirque de Navacelles. Dit is niet voor niets een 3-sterrenlocatie: een prachtige 400 meter diepe kom middenin de hoogvlakte met in de diepte een klein dorpje. We dalen in 7 km via een prachtige weg af van zo'n 730 meter naar het laagste punt van 323 meter. In de laatste bocht is een renner blijkbaar de bocht uitgevlogen want er ligt een verkreukelde fiets en er wordt driftig gebaard het toch vooral rustig aan te doen.

Dat rustiger aan doen, gaat vanzelf want nu volgt een klim van 4,5 km met stukken van 14% om weer boven op de hoogvlakte uit te komen. Het groepje valt verder uiteen en eenmaal boven zijn we nog met zijn vieren. Er zit zeker nog van alles voor, maar in ieder geval heb ik de indruk dat ik bij de oude mannen toch redelijk voorin moet zitten. We blijven enige tijd op hoogte tot een mooie afdaling naar Lodève volgt. Fijn dat er weer het nodige in te halen is, want we zitten na een extra lus weer op de route van de 140 en de 90 km. Opnieuw volgt een klim van zo'n 6 km en eenmaal boven hoeven we alleen nog maar 30 km af te dalen en wat heen en weer te rijden door de wijngaarden van Montpeyroux. Niettemin moeilijk genoeg om in een snelle groep te blijven als in zowat elke beenspier de kramp schiet. Toch genoeg gedronken gisteren...

Omdat ik sterk het vermoeden heb dat er nog een paar oude mannen in het groepje rijden, heb ik me toch maar

De start

SFR 15:10 63% my6.raceresult.com

La MONTPEYROUSIENNE 48 km » Classement par caté

< retour

1.	1318	Jeannie Longo
Année: 1958		
Sexe: F		
Club:		
Temps: 1:32:19		
2.	1264	Coralie Berrus
Année: 1967		
Sexe: F		
Club: velo tonis vauverdois		
Temps: 2:03:58		
3.	1212	Elodie Barthes
Année: 1968		
Sexe: F		
Club: CRB		
Temps: 2:05:13		
4.	1243	Brigitte Gros
Année: 1967		
Sexe: F		
Club: defiman		
Temps: 2:07:04		
5.	1200	Liesbeth van Agt

Les cookies sont nécessaires à nos services. En utilisant nos services, vous acceptez l'utilisation des cookies. [En savoir plus](#) [J'accepte](#)

Liesbeth verslagen door een ster

een keer gewaagd aan een eindsprint en word zowaar 2e van mijn groep van 8. Dat dat niet voor niets is geweest, blijkt als ik het eindklassement onder ogen krijg. Met een 30-ste plaats overall ben ik in 4 uur en 54 minuten (33 km/uur) net snel genoeg voor een 3e plaats bij de oude mannen. Nummer 2 heeft me in de sprint net verslagen, maar nummer 4 en 5 zaten bij mij in het groepje en hebben het nakijken. De winnaar is dan overigens al 19 minuten binnen.

Liesbeth is helaas buiten de prijzen gevallen. In een rechtstreeks duel met Jeannie Longo (jawel, die van al die wereldtitels) legt ze het nipt af en wordt verdienstelijk 5e bij de oude vrouwen. Jeannie Longo wint de korte afstand bij de vrouwen in 1 uur en 32 minuten; nog steeds het fietsen niet verleerd.

Op naar de prijsuitreiking in een bioscoopzaaltje; een beker of een mooie vleesprijs moet er wel klaarliggen. Daar komt de eerste teleurstelling van de dag: blijken er alleen prijzen te zijn weggelegd voor de winnaars van alle categorieën. Om nou zelf een beker te gaan kopen, gaat wat ver dus dan maar met lege handen naar huis. In mei nieuwe kansen bij cyclos's in Verona en Bergamo.

Mer info: <https://heraultsport-pigeon.fr/>

Menno Bartlema

De beloning

Wijzigingen in de Jan Janssen Classic 2018

De route van de JJC voor de verschillende afstanden is gelijk aan die van 2017 op een heel klein verschil na. Net voor de pauze op het clubhuis na de westlus over de Utrechtse Heuvelrug ging de route over de Wageningse Afweg en dan via een klein weggetje naar de N225 en de rotonde bij de Gamma naar het clubhuis. Maar dat weggetje kan niet meer gebruikt worden. Ik denk dat het hele terrein daar momenteel heringericht wordt. Daarom gaan we nu van de Grebbedijk via de Rijnhaven (afdeling naar Nudepark) naar het clubhuis en ook weer dezelfde weg terug naar de Grebbedijk.

Verder zijn er twee nieuwe afstanden geïntroduceerd: De 124 km versie, die vorig jaar veel verwarring gaf met de 125 km tocht, is ingekort naar 110 km door na de Defensieweg op de N416 (Veenendaal-Elst) direct linksaf naar Elst te gaan en daar de route 200 km route weer op te pakken.

Verder is er een 175 km versie die gelijk is aan de 200 km maar de afkorting langs Terlet pakt i.p.v. via Hoenderloo en Beekbergen te gaan. Dit is dezelfde afkorting als de 125 km t.o.v. de 150 km, dus geen extra uitpijlwerk.

Meer informatie over de routes staat op <http://www.janjanssenclassic.nl/content/jjc-wegroutes>.

Groeten Toon Loonen

06-50510578
EPS-reclame.nl

Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

**Administratie- en
belastingadviesburo PABa**

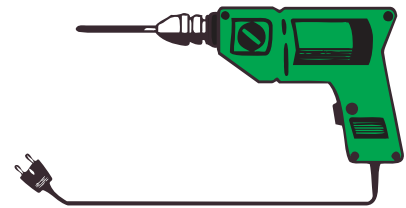
Ton Post
Belastingadviseur
Tarthorst 1161
6708 JL Wageningen
Mob. 06-22692519

Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN

Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager

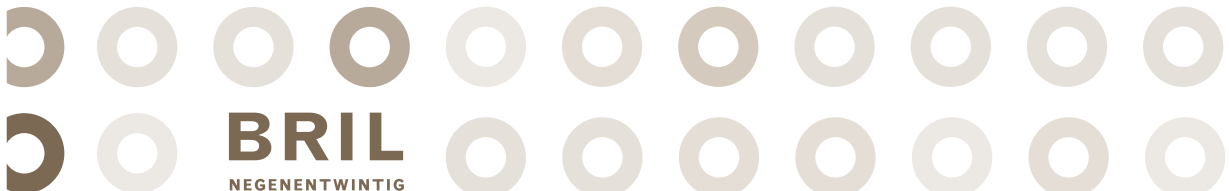
Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl

Het beste voor uw ogen

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leonard Roggeveenstraat 25, 6708 SL Wageningen

TCW-lid? Dan koop je je fiets en accessoires natuurlijk bij clubsponsor Mastbergen!

**Mastbergen Renkum.
Persoonlijke service voor internetprijzen.
Alleen voor TCW-leden!**

